

A remur ad gaudia. Patria quoque nostram paradysum cum illis coputemus, parentes patriarchas iam habere coepimus. Cur non properamus & currimus ut patriam nostram videre, & parentes salutare possimus? Magnus illic nos charorum numerus expectat, paratum, fratrum, filiorum frequens nos & copiosa turba desiderat, iam de sua incolumitate secura, adhuc de nostra salute sollicita. Ad eorum complexum & conspectum venire, quanta illis & nobis in comune letitia est? Qualis illic celestium voluptas conferuorum societatem expectantium? Quam summa & perpetua felicitas? Illic apostolorum gloriosus chorus, illic prophetarum exultantium numerus insignis, ibi martyrum populus innumerabilis ob certaminum victoriam coronatur, illic clarissima virginum turba laetatur, illic etiam confessorum fortitudo laudatur. Sed & illorum remuneratio censetur, qui precepta dominica seruantes, ad celestes thesauros terrena patrimonialia transulerunt. Ad hos electos dei auida cupiditate properemus, ut cum his cito esse, & cito nos ad Christum peruenire contingat, ad eum quem huius itineris duces habeamus, salutis auctor, lucis principem, laetitiae largitorem: Qui uiuit & regnat cum deo patre omnipotente & spiritu sancto in secula seculorum, Amen.

Item in eodem festo, Homilia de eo quod scriptum est in Euangelio secundum Mattheum, Videns Iesus turbas ascendit in montem &c. quae sumpta est ex primo libro, De sermone domini in monte.

DE ANIMABVS FIDELIVM DEFVNCTORVM.

In die commemorationis animarum fidelium defunctorum. De eo quod scriptum est in Euangelio secundum Mattheum, Venite benedicti, &c. Sermo I.

Sermo XXXVIII.

Modo cum euangelica lectio legeretur, audiui dicentem dominum, Venite benedicti, percipite regnum quod vobis paratum est ab origine mundi. Ut ergo ista vocem desiderabilem audire, & ab auditu malo possitis per dei gratiam liberari, totis viribus deo auxiliante contedite lectionem diuinam in domibus vestris frequenter legere, & in ecclesia libenter & obedienter audire. Sicut illa vox desiderabilis est per quam dicitur misericordibus, Venite benedicti, percipite regnum: ita est contrarium sceleratis & misericordibus metuenda & valde terribilis. Discedite a me maledicti in ignem aeternum, Auertat a nobis hoc deus liberare dignetur, ut in nobis impleatur illud quod scriptum est, In memoria aeterna erit iustus, ab auditione mala non timebit. Hoc est auditum malum quod audituri sunt impij, Discedite a me maledicti in ignem aeternum. Irreuerabilis enim sententia erit, quae a piissimo deo ideo multo ante praedicatur, ut a nobis totis visceribus caueatur. Si enim nos deus noster vellet punire, non nos ante tot secula commoneret. Inuitus quodammodo vindicatur, qui quomodo euadere possim? multo ante demonstrat. Non enim te vult percutere, qui tibi clamat observa. Considerate tamen quid dicturus est ad dexteram positus, Venite inquit, benedicti, percipite regnum quod vobis paratum est ab origine mundi. Aduertite fratres charissimi, quia regnum coelorum nobis praedestinatum, gehenna autem non nobis, sed diabolo praeparata est. Denique sic audituri sunt ad sinistram, Elurui enim, ingit, & non dedistis mihi manducare. Ergo nec illi qui ad dexteram erunt, ideo accipiunt, quia nunquam peccauerunt, sed quia peccata sua mundare elemosynis studuerunt. Et illi qui ad sinistram erunt non ideo mittuntur ad ignem quia peccatores fuerunt, sed quia peccata

Tonus decimus.

sua elemosynis redimere noluerunt. Ac sic & illos largitas sola glorificabit, & istos sola sterilitas condemnabit: quia sicut impossibile est ut nullus homo possit sine peccato esse, sic per dei misericordiam possibile est, ut bonis operibus, & praecipue elemosynis se unusquisque redimat a peccato, ut tamen in malo impleatur quod scriptum est, Iudicium sine misericordia illi qui non fecit misericordiam, Consequenter & in bono illud in Psalmo, Dispersit, dedit pauperibus, iustitia eius manet in seculum seculi. Et hoc considerate fratres pro qua re mittuntur in ignem aeternum. Non enim illis dicendum est, quia homicidia fecistis, adulteria commisitistis, quia alienam substantiam rapuistis: sed hoc solum audituri sunt, quia elurui, & non dedistis mihi manducare. Rogo vos fratres nolite haec transitorie cogitare, nec credatis quod hoc de laudis tantum aut paganis vel haereticis fuerit dictum, sed definitissime credite quia hoc Christiani & catholici qui in malo opere perseverare voluerint, audituri sunt. Ad iudicium enim non veniunt nec Pagani, nec haeretici, nec Iudaei, quia de ipsis scriptum est, Qui non credit iam iudicatur est. Et ideo inter illos qui ad sinistram mittendi sunt, non solum laici erunt, sed & multi episcopi, quod peius est, clerici mali, vel monachi cupidi vel superbi, simul & factimoniales & viduae iracundae, superbae, vel cupidae, & si eis fructuosa poenitentia non subuenerit, audituri sunt illam metuendam & irreuerabilem vocem, Discedite a me maledicti in ignem aeternum. Sententia ista si eam fideliter cum ingenti timore voluerimus audire, ab omni opere malo nos poterit reuocare. Diligenter ergo caute & videte quid veritas dixit, Discedite a me maledicti in ignem aeternum, quia elurui, & non dedistis mihi manducare. Si in ignem mittetur qui elurienti non dedit panem suum, putas ubi mittendus est qui tulit alienum? Si in ignem mittetur qui nudus non vestit, ubi mittendus est qui vestitum expoliauit? Si cum diabolo damnatur qui hospitibus non praebuit domum suam, putas ubi mittendus est qui tollit alienam? Si periturus est qui carcerem non visitauit, quid de illo fiet qui forte in carcerem misit? Rogo vos fratres charissimi hinc attendite, quam spem habere possunt qui mala faciunt, quando illi perituri sunt qui bona non faciunt? Denique & alio loco dominus terribiliter nos admonet dicens, Omnis arbor quae non facit fructum bonum excidetur & in ignem mittetur. Non dixit, quae facit fructum malum, sed, quae non facit fructum bonum. Hinc ergo possumus euidenter agnoscere quas poenas arbor spinosa in die iudicii patietur, quoniam illa quae fructum non dederit excidetur, & in ignem mittetur. Nemo se despiciat fratres charissimi, Nemo se falsa spe circumueniat quia Christiani nomen non facit sola dignitas Christianum, nihilque prodest quod aliquis Christianus vocatur in nomine, si hoc non ostendit in opere. Scriptum est enim, Fides sine operibus mortua est. Qui enim credit, & opera bona non exercet, clamat illi scriptura diuina, Tu inquit, credis quia deus vnus est, bene facis. Et daemones credunt & contremiscunt. Ac sic qui credunt, & opera bona non faciunt, fidem daemonum videntur habere. Qui vero non credunt, peiores daemonibus comprobantur. Et illud diligenter considerandum est quod dominus dicit, Qui audit mandata mea & facit ea, ipse est qui diligit me. Et iterum: Si quis diligit me, mandata mea seruat, Et sine dubio qui non custodit non diligit. Et illud valde timendum est, quod iterum dominus dicit: Quid prodest quod dicitis, Domine domine, & non facitis quae dico vobis? Scire debemus fratres charissimi, quod nihil prodest verbis proferre fidem, & factis delerere veritatem. Sicut nobis non placet si serui nostri verbis se profitentur esse nostra mancipia, & tamen non velint implere opera sua: ita nec

K ij deo